

TÚLAVÁ

S03 E00 A&D

Čierna teniska sčerila vodu v mláke, ktorá dovtedy spokojne odrážala oblohu plnú hviezd. Mladý chalan, Dávid, držal malý čierny kufrík, zatiaľ, čo zastal v uličke medzi lodnými kontajnermi. Zvrtol sa za drkotavým zvukom kovových kolies vlaku v diaľke. Sotva videl blikajúce priecestie, pri ktorom sedeli okolo ohniska bezdomovci. Pozrel pred seba na križovanie uličiek medzi kontajnermi, prázdno. Chytil si spánok a zat' al zuby.

„Au,“ dlaň mu prešla po tvári dole, zhlboka vydýchol. Odpľul si. Skontroloval priestor za sebou.

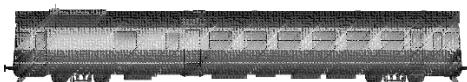
„Prečo mi pľuješ na zem?“ pomaly otočil tvár za hlasom, k pánovi v obleku.

„Tvoju zem?“

„Netykáme si,“ chlap mu na čelo namieril zbraň. Dávid so šarlatánskym úškrnom zdvihol ruku s kufríkom.

„Kde je? Mám prachy, chcem ju.“

„Heh, ja som tu šéf,“ chlap siahol po kufríku, no Dávid mierne cúvol. Vytrhol mu revolver z ruky a hodil kufrík o zem. V roztrasených rukách držal zbraň mieriac na chlapa. Chlapov chichot znel pomedzi lodné kontajnery.

„Čo sa rehoceš?“ Dávid si narovnal lakte tak, aby ich mal pevne vystreté.

„Ty. Ty si ten čo vidí budúcnosť, nie?“ pokračoval so smiechom.

„No...“

„A predsa si ju prišiel zachrániť! S kufríkom peňazí!“ chlap si chytil brucho.

„Hlavne som prišiel!“

„Presne,“ chlap k nemu vyštartoval, keď trochu sklopil zrak. Vytrhol mu zbraň a v momente po ňom strieľal, to už Dávid skočil za roh kontajnera.

„Skapeš! Ty hovno!“ A potom odbachnem aj tú fl'andru! Máte istý výlet v kontajneri!“ chlap vzal zo zeme kufřík a pomaly kráčal popri kontajneri. Dávid pozrel k oblohe, pretrel si oči a pozrel na ďalšiu uličku pomedzi kontajnerov. Pozrel smerom za znejúcimi krokmi. Zašiel za roh.

„Už idem Amanda, vydrž,“ vbehol do malej škáry za kontajnerom, tam prudko zastal a dopadol na kolená držiac si hlavu. Vykríkol.

„Pravidlo skrývania je neupozorňovať na seba,“ chlap mu zdrazil bundu. Ťahal Dávida po zemi, ten ťažko dýchal, rozmazane videl svoje nohy, ktoré mu bezvládne poskakovali po zemi. Chlap ho pustil na zem, hlavu mu položil na kovovú koľaj vedľa odstaveného vozňa. Hlaveň zbrane otvorila Dávidovi ústa.

„Vieš, mohli sme sa dohodnúť, ale vy dvaja, heh, vždy do všetkého pcháte nos. Nedobré pre biznis.“

„omaal!“

„Neni ti rozumieť ani hovno,“ odistil zbraň, no Dávid opäť skríkol a chytil si hlavu, „vyzerá, že si v pekných sračkách.“

Dávid za ním naťahol ruku, chlap mu kopol do hrude. Ustúpil.

„Urobíme to trošenku inak,“ chytil Dávidovu nohu, Dávidova hlava narazila o podval, záupel v bolesti. Zastali pri priecestí, pri ktorom plápolal oheň v ohnisku.

Tri výstrely. Tri tupé dopady. Oči mu nestačili zaostriť, cítil však, že jeho noha dopadla na zem. Pozrel na chlapa utierajúceho zbraň textíliou. Dávid vyskočil na nohy, potácavým pohybom chlapovi vrazil a nohy rozkročil v snahe udržať balans. Chlap zmätene stál, kým Dávid nezastal. Namieril jeho smerom zbraň. Ten mu zdrazil zápästie, pretočil zbraň do vzduchu. Vzduchom zaznel výstrel.

Dávid svojmu protivníkovi uštedril úder lakt'om do hrude, ten nohou stúpil do ohniska. Mrskol sebou, no Dávidovo zovretie mu nedovoľovalo opustiť ohnisko. Oblečenie mu chytilo od ohňa. Dávidovi sa podarilo vytrhnúť mu zbraň a vraziť mu do hrude. Chlap stratil dych a dopadol k zemi. Začal sa váľať po zemi.

Dávid pozrel na kontajnery umiestnené na plošinových vozňoch, opäť mu v hlave zadunelo. Nie tak silno ako predtým. Dunenie prichádzalo z jedného z kontajnerov. Počúval zvuk, ktorý nasledoval. Začul tichý krik a dunenie o kov znelo jasnejšie.

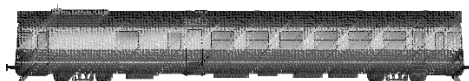
„Dávid!“

„Amanda! Už som tu!“ prebehol okolo ďalšieho kontajnera a hneď na to znel buchot zreteľne. Spolu s jej volaním o pomoc.

„Už idem, už som tu!“ zakričal a buchol do kontajnera, lezúc na vozeň. Brzdové potrubie zasýčalo, pozrel na dvere kontajnera. Chytil kľuku a potočil ňou, no zámok ho nepustil. Namieril naň a vystrelil. Zaľahlo mu v ušiach. Opäť chytil kľuku, tentokrát ju uvoľnil. A tiež aj druhú. Roztvoril dvere. Nazrel dnu. Mechanická tyč pravidelne udierala do steny kontajnera a z malej kocky zakrytej plachtou vychádzali výkriky o pomoc.

„Dávid! Pomoc! Prosím!“ Dávid pozrel na tyč a obzrel si dvere. Sotilo ho vzad, pretože vlak sa dal do pohybu.

„Už som tu, už bude dobre,“ prešiel popri stene kontajnera ku kľučke. Zdrapil plachtu a odhodil ju na zem. V kľučke ležalo rádio. Kovové dvere kontajnera sa s rachotom zavreli a opäť odrazili. Začul škripotavý zvuk, kovové dvere vrazili do cisternového vozňa. Padol na kolená držiac si hlavu s hlasným krikom. Nastalo iskrenie. Zápach plynu, oranžovo modrý záblesk. Stenu kontajneru prehlo do vnútra a celý ho naklopilo. Rám idúceho vozňa zatriaslo a nadvihlo. Zadné dvojkolie vybehlo z koľají a kontajner zvrhlo do cisterny, ktorá teraz prehla aj jeho podlahu. Dávid si udrel hlavu o strop kontajnera. Dvojkolie prerazilo podlahu, v tom momente nad ním, videl ho nad sebou. Matica mu padla kus od tela. Náprava zaškrípala, zosunula sa. Naklonil sa do strany a kľúčovito sa plazil k otvoru. Tvár mu triaslo v bolesti. Hluk nad ním neustával. Náprava roztrhla podlahu úplne a dopadla na strop. Stuhol v pohybe vpred. Torzo mu dopadlo na kov s natiahnutými rukami dopredu. Zatvoril oči. Náprava mu pritlačila telo od pása dole.

Pripútaná o stoličku pozorovala na obrazovke výbuch v zriaďovacej stanici, na ústach mala pásku na koberce. Za ňou stál chlapík v obleku, druhý k nej pristúpil spredu. Po líci jej tiekla slza.

„Vravel som, *oseriem ho*, a vidíš,“ chlapíkov tichý chichot ju donútil zovrieť päsťe, „aj keď sa zbavil jedného môjho muža, ale srat' to. Si na rade. Toto ti vezmem,“ strhol jej zo spánku malé zariadenie „prenos jeho schopnosti vidieť budúcnosť na teba už nebude fungovať. Dúfam, že si si to užila.“

Amanda zamumlala.

„Sorry cukrík, ale nerozumieť ti, možno by si si mala dať dole tú pásku. Jasné, nemôžeš,“ odistil revolver a mieril ním na jej hlavu. Zdvihol zrak.

„Kto ste?“

Hlavu mu zaklonilo vzad so striekajúcou krvou všade vôkol. Amanda pozrela na druhého chlapa, ktorý sa ani nestíhol obzrieť a letel k zemi. Žena v čiernom príľahlom obleku zastala pred ňou. Strhla jej pásku z úst.

„Mrzí ma to, kde máš kolegu?“

„Ugh?“

„Spisovateľa?“

„Netuším, nechal ma v Diviakoch na stanici.“

„Bastard. Musíme sa k nemu dostať.“

„Čože?“

„Myslí si, že môže opustiť príbeh, ale tak to nefunguje.“

„O čom hovoríš?“ Amanda si nechala odpútať ruky, uvoľnila si nohy. Hľadela na masku ženy.

„Amanda,“ žena k nej pristúpila, „ty to nevieš, že?“

„Čo mám vedieť X, čo?“

„Ah,“ nadvihla si masku a utrela čelo, „on napísal tvoju smrť. A smrť tvojej rodiny. Chcel vás všetkých zachrániť, ale,“ sklopila zrak, „zachránil len teba. Ale stále si v nebezpečenstve.“

„Sračky.“

„Kde ste sa spoznali?“

„Pri fontáne.“

„Tam kde si bývala, bola tam fontána?“
Amanda stuhla. Lovila v pamäti, ale nespomínala si.
„Tak vidíš, snaží sa ťa zachrániť, no príbeh ho.... aj teba dobieha. Musíš ho nájsť.
Pôjde vám o krk.“
„Vysielačky.“
„Čo to?“
„Hovorí s dispečingom cez vysielacky! Budú vedieť, kde je.“
„Zdlhavý proces,“ mužský hlas preťal miestnosť. Amanda zvrtila tvár, X na ňu zmätene hľadela.
„To sú farby Túlavej,“ prikročila k mladému mužovi.
„Čo to,“ X siahla po zbrani.
„Kto si?“ Amanda pozerala na mladú chalanskú tvár.
„Najlepší kamoš. Z detstva.“
„Meno?“
„Vážne? Heh, Iluzionista,“ pozrel na X, ktorá hľadela Amande do chrbta, „skoro nikto v tomto nemá meno. Aj ona si hovorí Dievča X. A na dievča je stará.“
„Zistím si ho.“
„S tým veľa šťastia,“ podal obálku s farbami Túlavej Amande, „pozvánka na večierok. V Prievidzi. Jednu som mu podstrčil. Tak aby tam prišiel. Bude si myslieť, že je od teba.“
„Kde je?“
„V problémoch? Hádám. Idem ho usmerniť,“ mávol rukou a zmizol v kúdole dymu.
„S kým sakra hovoríš?“ X k nej prikročila.
„S *Iluzionistom*,“ zvrtila sa, pričom obálku mala stále v ruke. Cítila Spisovateľa príliš blízko.
„Odkiaľ máš tu obálku?“
„Od neho. Vie kde je Spisovateľ,“ Amanda vytiahla z obálky pozvánku. V očiach jej sa jej zaligotali slzy.
„Pôjdem do Prievidze, pôjdeš so mnou?“
„Ešte mám prácu. Ale prídem, sľubujem,“ prezrela si Amandu dlhým pohľadom, „a zisti, kto je ten Iluzionista. Povedala by som, že ti straší vo veži, ale máš obálku. Ale rozprávala si do vzduchu.“

Amanda ostala stáť v miestnosti sama, potom čo X odišla. Pretočila obálku v rukách a vytiahla z nej dopis. Povzdychla a pozrela na obrazovku, k horiacemu incidentu. Sklopila zrak.

„Do čoho si ma to zamotal Spisovateľ?“

KONIEC BONUSOVEJ ČASTI

Experimentálny literárny seriál **Túlavá**
©2016 Špajdy

Nadväznosti kontroloval ScytheX64

Dielo bolo pôvodne uverejnené na eKnizky.sk

Túlavá S03E00 A&D

Napísal: Špajdy

Dramaturgia: ScytheX64

Gramatika: Kajs

Ilustrácie: Špajdy

Publikované na eKnizky.sk v roku 2016

Ďalšie epizódy v tretej sérii:

S03E01 Spomienky zosnulých

S03E02 Zhasni

S03E03 Stretávka I.

S03E04 Stretávka II.

spada
TÚLAVÁ

SO3 E00

A&D